Dosarul nr.2-15276/2025

HOTĂRÎRE
în numele Legii

19 noiembrie 2025 mun.Chișinău

Judecătoria Chişinău, sediul Centru
Instanța de judecată în componența:
preşedintelui de şedinţă, judecătorul Lavric Larisa
grefier Bulgac Gheorghe

examinînd în sediul instanței, în ședință de judecată publică cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Meriacre Valeriu către Ministerul Justiției RM, Guvernul RM, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Lanciu Dinu cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin neexecutarea hotărârii judecătorești,

constată:

Argumentele părților

La data de 04.07.2025, Meriacre Valeriu a depus la Judecătoria Chișinău sediul Centru cerere de chemare în judecată împotriva Ministerul Justiției RM, Guvernul RM, solicitând încasarea din bugetul de stat al Republicii Moldova suma de 30 265, 25 lei cu titlu de prejudiciu material direct; suma de 214 317 380 lei cu titlu de prejudiciu material indirect (venitul ratat), suma de 30 000 euro cu titlu de prejudiciu moral și sumele de 30 000 lei și 1 200 euro cu titlu de cheltuieli de judecată pentru asistența juridică, cauzat prin încălcarea de către statul Republica Moldova a drepturilor garantate de articolele 1, 6,13, 41 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamantale, articolului 1 al Primului Protocol adițional la Convenție pentru neexecutarea pe parcursul a mai mult de 15 ani a hotărârii Judecătoriei sectorului Buiucani mun.Chișinău din 07 decembrie 2009.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin hotărârea din 18.01.2024 Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat că Guvernul RM i-a violat drepturile garantate de articolele 1, 6, 13 din Convenție, articolului 1 al Primului Protocol adițional la Convenție pentru neexecutarea în termen legal a hotărârii Judecătoriei sectorului Buiucani municipiul Chișinău din 07 decembrie 2009 pe parcursul a mai mult de 15 ani de zile și a obligat Guvernul Republicii Moldova să execute hotărârea indicată.

A menționat reclamantul că, la 18.01.2024 Curtea Europeană i-a refuzat să-i acorde o reparație echitabilă, în sensul articolului 41 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale din motivul că dispune de posibilitatea de a obține executarea hotărârii judecătorești din 07.12.2009, în cadrul procedurilor interne și acordarea unei satisfacții echitabile în urma unui remediu intern.

A mai indicat reclamantul că la 18.01.2024 Curtea Europeană a Drepturilor Omului i-a acordat suma de 1 600 euro cu titlu de prejudiciu moral pentru violarea de către Guvernul Republicii Moldova a drepturilor garantate de articolele 1, 6 din Conveție, de articolul 1 al Primului Protocol adițional la Convenție, la examinarea cererii de chemare în judecată din 16.08.2011, înaintată în Judecătoria sectorului Râșcani mun.Chișinău în temeiul Legii nr. 87 din

21.04.2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului Ia judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești, de către Judecătoria Chișinău și Curtea de Apel Chișinău și suma de 250 euro, cu titlu de cheltuieli suportate pentru înaintarea cererii la Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

Guvernul Republicii Moldova, pe parcursul a mai mult de un an refuză categoric să se conformeze hotărârii Curții Europene a Drepturilor Omului din 18.01.2024 și refuză categoric să execute hotărârea Judecătoriei sectorului Buiucani mun.Chișinău din 07.12.2009, fapt despre care, în temeiul articolului 46 din Convenție, a informat Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei, or, Guvernul RM intenționat livrează informații eronate Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei pentru a tergiversa executarea hotărârii judecătorești naționale și speră că peste un interval de timp nu o va mai executa.

Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei a luat act de adresarea sa, Guvernul RM fiind pus în întârziere de neexecutarea hotărârii Curții Europene a Drepturilor Omului din 18.01.2024 și vor fi aplicate sancțiunile prevăzute la articolul 46 din Convenție.

La fel s-a adresat Prim-ministrului Guvernului RM, solicitând în regim de urgență executarea hotărârii judecătorețti, or, statul, începând cu 18.01.2024, nu a întreprins nici o măsură concretă pentru a executa hotărârea, ignorând în totalitatea hotărârea Curții Curții Europene a Drepturilor Omului.

În conformitate cu articolului 41 din Convenție, a solicitat acordarea satisfacției echitabile pentru faptul că Guvernul Republicii Moldova i-a violat drepturile garantate de articolele 1, 6, 13 din Conveția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, de articolul 1 al Primului Protocol adițional la Convenție pentru neexecutarea în termen legal a hotărârii Judecătoriei sectorului Buiucani mun.Chișinău din 07.12.2009 pe parcursul a mai mult de 15 ani.

Cu referire la prejudiciul material direct cauzat prin neexecutarea hotărârii judecătorești, a indicat că cuantumul acestuia constituie suma de 30 265,25 lei - suma adjudecată prin hotărâre, iar prejudiciul material indirect, neobținut (venitul ratat) în perioada 2010 – 2023 constituie suma de 214 317 380 de lei.

Reclamantul Meriacre Valeriu, de asemenea a solicitat încasarea din bugetul de stat suma de 30 000 de euro, cu titlu de prejudiciului moral pentru neexecutarea hotărârii judecătorești pe parcursul de peste 15 ani.

La fel a solicitat încasarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 30 000,00 de lei și 1200,00 de euro, or, în perioada 2009 – 2024, avocatul Nicolae Daniliuc i-a acordat asistență juridică profesională și calitativă.

În drept, a invocat art.8 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 14 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, art.art.1, 6,13, 41 din CEDO, articolul 1 al Primului Protocol adițional la Convenție, art.art.1, 4, 7, 8, 116, 120 din Constituția Republicii Moldova.

Prin referința depusă, pârâtul Ministerul Justiției Republicii Moldova a solicitat respingerea pretențiilor reclamantului, indicând că urmare elucidării raportului motivat se învederează lipsa încălcării dreptului la executare, or, cursul evenimentelor este redat în detaliu de către executorul judecătoresc Lanciu Dinu.

Așa fiind, în speță nu se atestă careva motive de încălcare a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, or, însăși respectarea întocmai a procedurii din partea executorului judecătoresc, cu asigurarea respectării drepturilor participanților la proces, nu poate

fi privită drept „încălcare a dreptului la executare”, motiv din care nu pot fi reținute argumentele reclamantului în acest sens.

A exprimat convingerea că executorul judecătoresc Lanciu Dinu a respectat prevederile art. l-5, 7-9 din Codul de executare, neafectînd caracterul efectiv, concret și optim al documentului executoriu aflat în procedură. Mai mult, executorul judecătoresc a respectat cu strictețe dreptul părților în cadrul procedurii de executare, fiind demonstrată o maximă diligență.

Cu referire la cerința reclamantului de încasare a prejudiciului material de 30 265,25 lei, o apreciază ca fiind una neîntemeiată, or, conform prevederilor art. 5 alin. (3) din Legea nr. 87 din 21 aprilie 2011, instanța de judecată nu poate dispune încasarea sumei creanței ca urmare a constatării faptului că a fost încălcat dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești. Prejudiciu material de 30 265,25 lei constituie suma creanței și nu pot avea temei de drept și temeinicie de admitere, urmând a fi respinsă în totalitate, ca fiind neîntemeiată și nejustificată.

Potrivit prevederilor art. 1 alin. (2) din Legea nr. 87, aplicarea și interpretarea termenilor din prezenta lege se fac prin prisma legislației naționale, a prevederilor Convenției Europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și a jurisprudenței Curții Europene.

Prin prisma jurisprudenței Curții Europeane pentru Drepturile Omului, aprecierea termenului rezonabil de executare urmează a fi făcut după anumite criterii de apreciere, cum sînt: complexitatea cauzei, comportamentul părților, care include aprecierea comportamentului reclamantului și a autorităților, și miza (interesul) pentru reclamant.

A indicat că, nu poate surveni răspunderea patrimonială a statului în condițiile în care procedura de executare nu mai este în derulare din 01.03.2011, cînd a fost restituit documentul executoriu prin efectul încheierii nr. R016-259/11 din 01.03.2011.

Motivele de dezacord continuu cu măsurile executorului și dorința de a învinovăți statul nu este temeinică, respectiv, urmează a fi respinse argumentele reclamantului că hotărîrea din 07.12.2009 nu este executată pe parcursul a mai mult de 15 ani.

Actele emise de către executorul judecătoresc sunt clare, argumentate în fapt și edificate în drept pe efectele Codului de executare și a Legii privind executorii judecătorești nr.113 din 17.06.2010. A fost elucidată cu lux de amănunte problematica procedurii respective de executare, executorul judecătoresc a reacționat imediat la toate cererile parvenite, a examinat minuțios procedura respectivă, în sensul identificării bunurilor/resurselor precuniare, în vederea executării titlului executoriu ce datează cu anul 2009.

În opinia reprezentantului Ministerului Justiției, prezenta speță nu întrunește modul și condițiile de răspundere patrimonială a statului și nici de cum nu se poate invoca încălcarea termenului rezonabil de executare, atît timp cît această executare, de mai departe, este afectată de circumstanțe obiectiv-justifîcate. Responsabilitatea statului nu se extinde dincolo de procedura de executare, iar sarcina autorităților naționale în asemenea cauze este de a pune la dispoziția creditorului un mecanism (organele de executare, executori judecătorești), dar nu de a se substitui debitorul cu plata, or, statul nu poartă răspundere patrimonială pentru fiecare datorie avută de rău-platnici, debitori persoane fizice sau juridice pe documente executorii. Nu poate fi învinovățit statul să achite despăgubiri pecuniare din cauza imposibilității stabilirii de resurse și bunuri ale debitorului, pentru a fi urmărite de executor sau pentru lipsa de interes a creditorului față de executarea efectivă a titlului executoriu.

Cu referire la solicitarea de a fi reparat prejudiciul moral estimat la suma de 30 000 euro, a invocat art.4 alin.(1) al Legii nr.87/2011, indicând că, a fost probată lipsa de încălcare a dreptului

la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești și în lipsa dovezilor că persoana fizică-creditor a suferit un prejudiciu moral de amploarea sumelor solicitate.

La fel a apreciat ca fiind neteinică și solicitarea reclamantului de compensare a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 30 000 lei și 1200 euro indicând că Daniliuc Nicolae nu poate exercita profesia de avocat, fiindu-i retrasă licența prin Ordinul Ministrului Justiției nr. 206 din 16.07.2024.

În ședință de judecată reclamantul Valeriu Mereacre nu s-a prezentat, solicitând examinare în lipsă.

Reprezentantul pârâtului Ministerul Justiției RM a solicitat în ședința de examinarea cauzei în fond respingerea integrală a pretențiilor formulate de reclamantul Mereacre Valeriu.

Executorul judecătores Lanciu Dinu, atras în calitate de intervenient accesoriu, în ședință de judecată a explicat că, la data de 07.12.2009, de către Judecătoria Buiucani a fost emis titlul executoriu nr. 2-3011/09 privind încasarea de la SRL "Marvolsi" în beneficiul creditorului Mereacre Valeriu a sumei totale de 30 265,25 lei, iar prin încheierea Oficiului de executare Buiucani, executorul judecătoresc Guțu Natalia din 27.01.2010, a fost intentată procedura de executare.

Urmare măsurilor întreprinse s-a constatat că, debitorul SRL "Marvolsi" nu dispune de mijloace financiare la conturi, mijloace de transport, bunuri imobile sau mobile ce pot fi urmărite pentru a satisface creanța în beneficiul creditorului urmăritor, fapt confirmat prin procesul-verbal de imposibilitate de executare din 05.02.2010 și comunicatele informative parvenite de la organele și băncile comerciale interpelate.

Ulterior, documentul executoriu menționat a fost strămutat în adresa Oficilui de executare Botanica, conform competenței teritoriale.

Prin încheierea nr. 14-270/10 din 24.02.2010, a primit spre executare titlul executoriu nr. 2-3011/09 din 07.12.2009, având în procedura sa 38 titluri executorii în care SRL "Marvolsi" figura în calitate de debitor.

Prin procesul-verbal de sechestru din 22.12.2009 a fost aplicat sechestru pe toate bunurile mobile aflate în depozitul arendat de SRL "Marvolsi", iar la data de 22.12.2009 bunurile sechestrate au fost transmise pentru evaluare și comercializare ÎCS "Auction House".

În baza ordinului de încasare nr. 82 din 25.03.2010, la contul depozitar al Oficiului de executare Botanica a parvenit suma de 11 478 lei, care a fost distribuită în baza încheierii nr. 14-127r/10 din 29.03.2010, în vederea achitării taxelor de stat în beneficiul statului și a amenzilor (categorii de creanțe care se achită în mod prioritar). În scopul asigurării executării, au fost aplicate interdicții debitorului la Oficiul Fiscal, ÎS “Cadastru”, Direcția Principală înregistrare a Transportului și Calificare a Conducătorilor Auto a MDI și la Camera Înregistrării de Stat, totodată fiind efectuate interpelări cu privire la faptul dacă debitorul SRL “Marvolsi” dispune de careva bunuri imobile sau mijloace de transport.

În consecință, urmare multiplelor acțiuni întreprinse, interdicții și sechestre aplicate, constatând că debitorul SRL "Marvolsi" nu dispune de bunuri care ar putea fi urmărite, prin încheierea din 01.03.2011 documentul executoriu a fost restituit creditorului, fiind recepționat, conform avizului de recepție anexat la procedura de executare la data de 10.03.2011, nefiind ulterior, depus la executare silită.

Aprecierea instanței de judecată

Audiind explicațiile participanților prezenți la proces, studiind materialele cauzei, verificând argumentele reclamantului, obiecțiile pârâtului și a intervenientului accesoriu expuse în referințele formulate, instanța de judecată conchide asupra respingerii integrale a cererii de chemare în judecată din considerentele ce urmează.

Conform art.117 alin.(1) Cod de procedură civilă, probe în cauze civile sânt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

În corespundere cu art.118 alin.(1), (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

Potrivit art.121 Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

În conformitate cu prevederile art.130 alin.(1)-(3) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei.

Conform art.239 Cod de procedură civilă, hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța își întemeiază hotărîrea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în ședință de judecată.

În temeiul art.240 alin.(1), (3) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii. Instanța judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

Conform recomandărilor avizului nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărîrilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerințele fundamentale ale hotărîrilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze că, judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce iau fost prezentate.

Instanța judecătorească relevă că, art.6 din Convenţia europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale, adoptată la Roma la 04 noiembrie 1950, garantează dreptul justițiabilului la o hotărîre motivată sub aspectul instituirii obligației instanțelor de judecată de a-și argumenta hotărîrile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanțelor cauzei. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărîrea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicții între motivare şi dispozitiv, constituie o garanție pentru justițiabili, în fața

eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

Totodată, CEDO reiterează că, deși art.6§1 obligă instanțele să își motiveze hotărîrile, acesta nu poate fi interpretat ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument. Instanțele trebuie să răspundă la argumentele esențiale ale părților, dar măsura în care se aplică această obligație poate varia în funcție de natura hotărîrii și, prin urmare, trebuie apreciată în baza circumstanțelor cauzei.

Din înscrisurile dosarului rezultă că la data de 18 ianuarie 2024, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a pronunțat hotărârea în cauza Mereacre şi alţii v. Republica Moldova (nr. 9353/13 și alte 7 cereri), constatând încălcarea art. 6 § 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale şi Articolul 1 din Protocolul nr.1 la Convenţie, din motivul neeexecutării deciziilor judecătorești naționale.

De asemenea, Curtea a acordat reclamantului Mereacre Valeriu (cererea nr.9353/13) suma de 1 600 de euro pentru prejudiciu moral și suma de 250 de euro pentru costuri și cheltuieli.

Cu referire la neexecutarea hotărârii Curții Europene a Drepturilor Omului din 18.01.2024, invocată de reclamantul Mereacre Valeriu, constatarea faptului încălcării dreptului la executarea ei în termen, instanța de judecată remarcă că, după devenirea definitivă a acesteia, Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei devine competent, în baza Articolului 46 din Convenție, să supravegheze executarea hotărârii, iar Agentul guvernamental, conform atribuțiilor statuate în Legea cu privire la Agentul guvernamental nr. 151 din 30.07.2015, contribuie, în modul prevăzut de lege și monitorizează asigurarea executării hotărîrilor şi deciziilor Curţii Europene în cauzele îndreptate împotriva Republicii Moldova.

Astfel, hotărârile propriu-zise ale CtEDO sunt executate prin intermediul procedurilor gestionate de Guvern (Agentul Guvernamental) și Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei, conform normelor internaționale.

Cât privește executarea hotărârii pronunțate de Judecătoria Buiucani mun.Chișinău la data de 07 decembrie 2009, prin care s-a dispus încasarea din contul debtorului ”Marvolsi” SRL în beneficiul creditorului-reclamant Mereacre Valeriu a sumei de 30 265,25 de lei, instanța de judecată constată că, cadrul legal aplicabil prezentului raport juridic litigios este cuprins în Legea nr. 87 din 21.04.2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești.

Astfel, în temeiul prevederilor art. 2 alin. (1) şi alin. (2) ale Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011, orice persoană fizică sau juridică ce consideră că i-a fost încălcat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătoreşti poate adresa în instanţă de judecată o cerere de chemare în judecată privind constatarea unei astfel de încălcări şi repararea prejudiciului cauzat prin această încălcare, în condiţiile stabilite de prezenta lege şi de legislaţia procesuală civilă. Repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătoreşti se face doar în măsura în care încălcarea a avut loc din cauze ce nu pot fi imputate exclusiv persoanei care a depus cererea de reparare a prejudiciului (denumită în continuare reclamant).

Reieșind din prevederile art. 1 alin. (2) al Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011, aplicarea şi interpretarea termenilor din prezenta lege se fac prin prisma legislaţiei naţionale, a prevederilor Convenţiei europene pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale şi a jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului.

Conform art. 3 din Legea 87 din 21 aprilie 2011, cererea de chemare în judecată privind constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătoreşti şi repararea prejudiciului cauzat prin această încălcare (denumită în continuare cerere de chemare în judecată) se depune conform regulilor de competenţă jurisdicţională stabilite la capitolul IV din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova şi se examinează de un alt complet de judecată decît cel care a examinat (examinează) cauza în care se pretinde încălcarea. În cauzele în care se pretinde încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătoreşti, cererea de chemare în judecată poate fi depusă în cadrul executării actului judecătoresc irevocabil sau în decursul a 6 luni de la încetarea procedurii de executare.

Sintetizând asupra revendicărilor formulate de reclamant, instanța de judecată conchide că, solicitările acestuia sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse din următoarele considerente.

În primul rând, în ceea ce privește solicitarea reclamantului Mereacre Valeriu de constatare a încălcării drepturilor pentru neexecutarea pe parcursul a peste 15 ani a hotărârii Judecătoriei Buiucani mun.Chișinău nr.3011/2009 din 07.12.2009, violarea drepturilor prevăzute de articolul 1, 6, 13, 41 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale și articolul 1 a Protocolului 1 Adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, instanţa de judecată o apreciază ca fiind neîntemeiată, urmând a fi respinsă.

Astfel, în ședința de judecată s-a constatat că, prin încheierea executorului judecătoresc Guțu Natalia, Oficiului de executare Buiucani din 27.01.2010, s-a intentat procedura de executare în baza documentului executoriu din 07.12.2009, eliberat de Judecătoria Buiucani mun.Chișinău nr.2-3011/09 privind încasarea de la SRL "Marvolsi" în beneficiul creditorului Mereacre Valeriu a sumei totale de 30 265, 25 de lei.

Ulterior, documentul executoriu indicat supra a fost strămutat spre executare, conform competenței teritoriale, la Oficil de executare Botanica DEDJ.

În continuare se reține că, executorul judecătoresc Lanciu Dinu a acceptat spre executare, în baza încheierii nr. 14-270/10 din 24.02.2010, documentul executoriu nominalizat.

Astfel, urmare acțiunilor și măsurilor de executare întreprinse întru asigurarea executării efective a documentului de executare, după evaluarea și, respectiv, comercializarea bunurilor identificate în proprietatea debitorului SRL "Marvolsi", în baza ordinului de încasare nr. 82 din 25.03.2010, la contul depozitar al Oficiului de executare Botanica a parvenit suma de 11 478 de lei, fiind distribuită în conformitate cu dispozițiile încheierii nr. 14-127r/10 din 29.03.2010.

Ulterior, constatând, din informațiile furnizate de autorități deținătoare de registre și instituții bancare, că debitorul nu dispune de bunuri mobile, imobile și mijloace bănești în conturi, care ar putea fi urmărite în vederea asigurării executării a 38 de documente executorii, inclusiv creanța reclamantului Valeriu Mereacre, la data de 01.03.2011, prin încheierea nr. R016-259, executorul judecătoresc Lanciu Dinu a dispus restituirea creditorului Mereacre Valeriu documentul executoriu nr.2-3011/09 din 07.12.2009, emis de Judecătoria Buiucani mun.Chișinău cu privire la încasarea din contul debitorului ”Marvolsi” SRL a sumei de 30 265,25 de lei, fiind recepționate la domiciliul creditorului la data de 10.03.2011, conform avizului de recepție nr. 52490.

Totodată, prin încheierea din 01.03.2011, executorul judecătoresc a explicat creditorului Mereacre Valeriu că restituirea documentului executoriu nu împiedică prezentarea lui repetată spre executare, în limita termenelor stabilite de lege.

Din răspunsul Uniunii Naționale a Exeutorilor Judecătorești adresat Ministerului Justiției

RM la data de 11.09.2025, rezultă că după restituirea în anul 2011 a documentului executoriu creditorului Mereacre Valeriu, ultimul nu a înaintat repetat titlul executoriu nr.2-3011/09 din 07.12.2009, emis de Judecătoria Buiucani mun.Chișinău, în vederea executării acestuia, nefiind identificate careva proceduri de executare în derulare.

Prevederile art. 5 alin. (1) al Legii nr.87 din 21.04.2011 stipulează că, în urma constatării faptului că a fost încălcat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătoreşti, instanţa de judecată decide asupra acordării unei satisfacţii echitabile de la bugetul de stat în contul reparării prejudiciului moral, material, precum şi a costurilor şi a cheltuielilor de judecată.

Reținând pretnțiile formulate de reclamant în coraport cu probatoriu administrat, poziția autorității responsabile de executare, nu rezultă, cu certitudine, vina executorului judecătoresc și respectiv a statului pentru neexecutarea hotărârii judecătorești din 07.12.2009, în condițiile inexistenței negării sau a refuzului de executare.

Actele procedurii de executare arhivată nr.R016-259/11, prezentată în ședință de judecată de către executorul judecătoresc pentru vizualizare, atestă faptul că documentul executoriu nr.2-3011/09 din 07.12.2009, emis de Judecătoria Buiucani mun.Chișinău, s-a aflat în executare în perioada 27.01.2010 – 01.03.2011, restiuit creditorului Mereacre Valeriu, find constatată lipsa mijloacelor financiare la conturile blocate, a bunurilor mobile și imoble ce puteau fi urmărite în vederea satisfacerii creanței, ceea ce a fost constatat prin procesele-verbale de imposibilitate a executării din 15.02.2011, 16.02.2011 și din data de 17.02.2011.

Prin urmare, având în vedere termenul de 1,2 ani în care documentul executoriu s-a aflat efectiv la executare silită, instanţa de judecată nu constată că în perioada 27.01.2010 – 01.03.2011, drepturile reclamantului la executarea în termen rezonabil a documentului executoriu nr.2-3011/09 din 07.12.2009 au fost încălcate.

În același context urmează a fi reținut și faptul că, după restituirea documentului executoriu nr.2-3011/09 din 07.12.2009, recepționarea acestuia și a încheierii din 01.03.2011 la data de 10.03.2011, creditorul nu a beneficiat de dreptul de a înainta documentul executoriu nominalizat la executare silită repetat, în termenul de prescripție stabilit de legiuitor și nu a contestat încheierea executorului judecătoresc Lanciu Dinu nr.R016-259/11 din 01.03.2011, acțiunile și/sau inacțiunile executorului judecătoresc, fapt reținut din răspunsul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești oferit Direcției agent guvernamental MJ RM la data de 11 septembrie 2025, care nu a identificat careva adresări, plângeri și acte depuse de către Valeriu Mereacre după restituirea documentului executoriu.

Din considerentele menționate, raportate la normele de drept legale, instanţa de judecată va dispune respingerea integrală a cererii de chemare în judecată înaintată de reclamantul Mereacre Valeriu din motivele expuse mai sus, cerinţele reclamantului de încasare a sumei de 30 265,25 de lei, invocate ca fiind prejudiciu material direct, a sumei de 214 317 380 de lei, cu titlu de prejudiciu material indirect (venitul ratat), prejudiciul moral în mărime de 30 000,00 de euro și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 30 000,00 de lei și 1 200,00 de euro.

În conformitate cu prevederile art.art.236, 238-241 Cod de procedură civilă,

hotărăște:

Cererea de chemare în judecată înaintată de Meriacre Valeriu către Ministerul Justiției RM, Guvernul RM cu privire la încasarea, din contul bugetului de stat, suma de 30 265,25 de lei, cu titlu de prejudiciu material direct, a sumei de 214 317 380 de lei, cu titlu de prejudiciu material

indirect (venitul ratat), încasarea prejudiciului moral în mărime de 30 000,00 de euro și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 30 000,00 de lei și 1 200,00 de euro, cauzate prin încălcarea drepturilor garantate de art.1, 6, 13, 41 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, art.1 al Primului Protocol adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului pentru neexecutarea pe parcursul a mai mult de 15 ani a hotărârii Judecătoriei sectorului Buiucani mun.Chișinău din 07 decembrie 2009 se respinge, ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile din data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău sediul Centru.

Preşedinte de şedinţă,
Judecător Lavric Larisa